

Sapatin Vartija

Tammi-Maaliskuu 2023

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, Jumalanpalvelus Svetsissä
Takakansi: Italiasta ja Suomesta**

Ahkeroitse ja tee parannus

Rakkaat veljet ja sisaret: Herra on esittänyt minulle näyssä seurakunnan nykyisestä penseästä tilasta jotakin, minkä tahdon kertoa teille. Seurakunta esitettiin minulle näyssä. Enkeli sanoi seurakunnalle: »Jeesus sanoo sinulle: 'Ahkeroitse ja tee parannus'». Näin, että tähän työhön olisi ryhdyttävä tositeolla. Parannuksen syytä on. Maailmanmielisyys, itsekkyyys ja ahneus ovat jäytäneet Jumalan kansan hengellisyyttä ja elämää.

Jumalan kansan vaarana muutamina viime vuosina on ollut maailmanrakkaus. Siitä ovat versonneet itsekkyyden ja ahneuden synnit. Mitä enemmän he saavat tästä maailmasta, sitä enemmän he kiintyvät siihen ja tavoittelevat yhä lisää. Enkeli sanoi: »Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.» Luuk. 18:25. Kuitenkin monet, jotka sanovat uskovansa, että meillä on viimeinen varoitus julistettavana maailmalle, pyrkivät kaikin voimin sellaiseen tilaan, missä kamelin on helpompi käydä neulansilmän läpi kuin heidän päästä Jumalan valtakuntaan.

Nämä maalliset rikkaudet ovat siunauksia, milloin niitä käytetään oikein. Niitä omistavien tulisi käsittää, että he ovat saaneet ne lainaksi Jumalalta ja että heidän tulisi ilomielin käyttää varansa Hänen asiansa edistämiseen. He eivät menetä ajallistakaan palkkaansa. Jumalan enkelit pitävät heistä hellää huolta ja he saavat kootuksi myös aarteen taivaaseen.

Näin Saatanan tarkkaavan joidenkin totuutta tunnustavien omapäistä, itsekästä ja ahnetta mielenlaatua, ja hän kiusaa heitä sirottamalla heidän tielleen varakkuutta ja tarjoamalla heille tämän maan rikkautta. Hän tietää, että elleivät he voita luonnollista mielenlaatuaan, niin mammonan rakkaus ja heidän epäjumalanpalveluksensa saa heidät kompastumaan ja lankeamaan. Saatana saavuttaa usein tämän tarkoituksensa. Voimakas maailman rakkaus voittaa ja tukahduttaa totuuden rakkauden. Tämän maailman valtakunnat tarjotaan heille ja he tarttuvat innokkaasti aarteeseensa ja pitävät itseänsä ihmeen menestyneinä. Saatana riemuitsee suunnitelmansa onnistumisesta. He ovat vaihtaneet Jumalan rakkauden maailman rakkauteen.

Maailman rakkaus

Minä näin, että ne jotka ovat noin vaurastuneet, voivat tehdä tyhjäksi

Saatanan aikomuksen, jos voittavat itsekkään ahneutensa laskemalla kaiken omaisuutensa Jumalan alttarille. Ja kun he näkevät, missä tarvitaan varoja totuuden asian edistämiseen ja leskien, orpojen ja ahdistettujen auttamiseen, heidän tulisi antaa ilomielin ja siten koota aarteita taivaaseen.

Noudattakaa Totisen Todistajan neuvoa. Osta kultaa, tulesa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit, ja silmävoidetta, että näkisit. Yritä jotakin. Nämä kalliit aarteet eivät putoa syliimme ilman mitään vaivannäköä meidän puoleltamme. Meidän on ostettava — »ahkeroitava ja tehtävä parannus» penseästä tilastamme. Meidän on herättävä näkemään vääryytemme, saamaan selville syntimme ja ahkeroimaan parannusta niistä.

Näin, että niiden veljien tehtävänä, joilla on omaisuutta, on irrottautua näistä maallisista aarteista ja kukistaa maailman rakkautensa. Monet heistä rakastavat tätä maailmaa ja aarteitaan, mutta eivät halua havaita sitä. Heidän on ahkeroitava ja tehtävä parannus itsekkästä ahneudesta, jotta totuuden rakkaus pääsisi hävittämään kaiken muun. Näin, että monet niistä, joilla on rikkautta, eivät osta kultaa, valkeita vaatteita eivätkä silmävoidetta. He eivät ahkeroi niin innokkaasti ja vakavasti, että se vastaisi heidän tavoitteensa arvoa.

Näin nämä miehet tavoittelemassa maista omaisuutta; miten innokkaita, uutteria ja tarmokkaita he olivatkaan saadakseen maallista rikkautta, mikä kuitenkin pian katoaa. Miten tyynesti he laskelmoivat! He suunnittelevat ja uurastavat aamuvarhaisesta iltamyöhään ja luopuvat levostaan ja mukavuudestaan maallisen rikkauden tähden. Jos he yhtä innokkaasti tavoittelevat kultaa, valkeita vaatteita ja silmävoidetta, niin he saavat omakseen nämä kalliit aarteet ja elämän, iankaikkisen elämän Jumalan valtakunnassa. Minä näin, että jos ketkä, niin maallisen rikkauden omistajat tarvitsevat silmävoidetta. Monet heistä eivät näe omaa tilaansa eivätkä lujaa otettaan tähän maailmaan. Oi, jospa he näkisivät!

»Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.» Ilm. 3:20. Näin monien sydämen ovelle kasaantuneen niin paljon roskaa, etteivät he saa ovea auki. Joillakin on poistettavanaan itsensä ja veljien välisiä erimielisyyksiä. Toisten on poistettava kiivautensa ja itsekäs ahneutensa, ennen kuin voivat avata

oven. Toiset ovat vierittäneet sydämensä ovelle maailman, mikä salpaa sen. Kaikki tämä roska on poistettava, ja sitten he voivat avata oven ja lausua Vapahtajan tervetulleeksi sisälle.

Oi, miten kallis oli tämä lupaus, kun se näyssä minulle esitettiin! »Minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.» Oi, tuota Jumalan ihmeellistä rakkautta! Vaikka olemme penseitä ja syntisiä, niin Hän sanoo: »Kääntykää minun tyköni, niin minä käännyn teidän tyköne ja parannan teidän luopumukseenne.» Enkeli toisti tämän useita kertoja. »Kääntykää minun tyköni, niin minä käännyn teidän tyköne ja parannan teidän luopumukseenne.»

Näin, että jotkut kääntyvät ilomielin. Toiset eivät anna tämän Laodikean seurakunnan sanoman vaikuttaa itseensä. He jatkavat elämäänsä miltei entiseen tapaan ja Herra oksentaa heidät ulos suustaan. Jumalan mielisuosion saavat vain ne, jotka ahkeroivat ja tekevät parannuksen.

»Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimellensa.» Ilm. 3:21. Me voimme voittaa. Niin, täysin, kokonaan. Jeesus kuoli valmistaakseen meille pääsyn, jotta voisimme voittaa jokaisen huonon luonteenominaisuuden, jokaisen synnin ja kiusauksen, ja päästä lopulta Hänen luokseen.

Etuoikeutemme on päästä omistamaan usko ja pelastus. Jumalan voima ei ole vähentynyt. Näin, että Hän on valmis antamaan voimaansa yhtä runsaasti nyt kuin ennenkin. Jumalan seurakunta on menettänyt uskonsa ja tarmonsaa, niin ettei se pysty lupauksiin vedoten anomaan ja painimaan Jaakobin tavoin: huutaen: »En päästä sinua, ellet siunaa minua.» 1 Moos. 32:26. Kestävä usko on häviämässä. Sen täytyy elpyä Jumalan kansan sydämissä. Jumalan siunausta täytyy anoa vetoavasti. Usko, elävä usko, aina ylenee Jumalan luo kirkkauteen; epäusko suuntautuu alaspäin synkkyyteen ja kuolemaan.

Itse aikaansaadut koetukset

Näin, että joidenkin seurakuntalaisten ajatustapa ei ole oikea. Jotkut eriskummaiset yksilöt ovat omien käsitystensä mukaan ryhtyneet arvostelemaan veljiään. Ja jos joku ei ole ollut tarkoin samaa mieltä heidän kanssaan, niin heti on ilmaantunut häiriöitä leirissä. Jotkut ovat siivilöineet hyttysen ja nielleet kamelin.

Tällaisiin käsityksiin on mukauduttu ja niitä on siedetty aivan liian kauan. On esiintynyt pikkumaisuutta. Ja milloin seurakunnassa ei ole mitään todellisia vaikeuksia, niin niitä on itse aikaansaatu. Näin seurakunnan jäsenten ja Jumalan työntekijöiden mieli loittonee Jumalasta, totuudesta ja taivaasta ja kohdistuu synkkiin asioihin. Saatana näkee mielellään, että sellainen asiointi jatkuu, se saa hänet riemuitsemaan. Mutta nämä eivät lainkaan ole niitä koetuksia, jotka puhdistaisivat seurakuntaa ja lisääisivät Jumalan kansan voimaa.

Näin, että jotkut kuihtuvat hengellisesti. He ovat eläneet jonkin aikaa valvoen sitä, että heidän veljensä vaeltaisivat suoraan — tarkaten jokaista virhettä aiheuttaakseen heille harmia. Tällöin heidän ajatuksensa eivät ole kiintyneet Jumalaan eivätkä taivaaseen tai totuuteen, vaan juuri siihen, mihin Saatana haluaa — toiseen henkilöön. He laiminlyövät sielunsa; harvoin he näkevät tai tuntevat omat virheensä, sillä heillä on ollut täysi työ toisten virheiden tarkkaamisessa, niin etteivät he ole ehtineet tarkkailla ja tutkia omaa sydäntään. Heidän huomionsa kiintyy toisen henkilön pukuun, hattuun tai päällystakkiin. Heidän täytyy puhua tuolle tai tälle henkilölle ja puhumista riittää viikkokausiksi. Näin, että muutamien sieluparkojen ainoana uskontona on toisten vaatteiden ja käytöksen tarkkaaminen ja virheiden löytäminen niissä. Elleivät he uudistu, ei heille ole sijaa taivaassa, sillä he löytäisivät vikaa jopa Herrasta. Enkeli sanoi: »Jokaisen henkilökohtainen asia on olla oikeassa suhteessa Jumalaan.» Tämä on Jumalan ja meidän oman sielumme välinen asia. Mutta kun ihmiset huolehtivat niin paljon toisten virheistä, he eivät pidä huolta itsestään. Nämä kuvittelevat ja virheitä etsivät henkilöt pääsisivät useinkin tuosta tavastaan, jos menisivät suoraan sen henkilön luo, jonka ajattelevat olevan väärässä. Se taas olisi niin vastenmielistä, että he mieluummin luopuisivat huomautteluistaan kuin menisivät. Mutta on helppoa vapaasti syyttää ketä tahansa silloin, kun asianomainen ei ole läsnä.

Järjestys Jumalan palveluksessa

Joidenkin mielestä on väärin koettaa noudattaa järjestystä Jumalan palveluksessa. Mutta olen nähnyt, ettei ole vaarallista noudattaa järjestystä Jumalan seurakunnassa. Olen nähnyt, että sekavuus ei miellytä Herraa ja että sekä rukoilemisessa että laulamissa olisi oltava järjestystä. Meidän ei pitäisi tulla Jumalan huoneeseen rukoilemaan perheimme puolesta,

ellei syvä tunne kehota meitä siihen silloin, kun Jumalan Henki parhaillaan vaikuttaa heissä. Yleensä perhealttari on se paikka, missä meidän sopii rukoilla perheemme puolesta. Kun rukoustemme kohteet ovat kaukana, rukouskammio on oikea paikka niiden esittämiseksi Jumalalle. Mutta Jumalan huoneessa ollessamme meidän tulisi rukoilla sille kokoukselle siunausta ja odottaa Jumalan kuulevan rukouksemme ja vastaavan niihin. Tällöin kokoukset tulevat eläviksi ja mielenkiintoisiksi.

Näin, että kaikkien tulisi laulaa sydämestään ja myös ajatellen. Mongerteleminen ja epäsoinnut eivät miellytä Jumalaa. Oikea miellyttää Häntä aina enemmän kuin väärä. Ja mitä lähemmäksi Jumalan kansa voi päästä oikeata, soinnukasta laulamista, sitä enemmän Hän saa kunniaa, seurakunta hyötyä ja epäuskoiset suotuisan vaikutelman.

Minulle on näytetty taivaan järjestys, täydellinen järjestys, ja olen haltioituneena kuunnellut sen täydellistä musiikkia. Herättyäni näkytilasta minusta kuulosti laulumme täällä karkealta ja epäsoinnuisealta. Olen nähnyt enkeliryhmiä, jotka seisovat neliömäisessä kehässä ja jokaisella heistä oli kultaharppu. Jokaisen harpun päässä oli laite, jolla voitiin virittää harppu tai muuttaa äänilajia. He eivät sormeilleet kieliä huolimattomasti, vaan näppäilivät eri kieliä saadakseen esiin eri säveliä. Johdossa on aina yksi enkeli, joka ensiksi näppäilee harpustaan sävelen, ja sitten kaikki kaiuttavat ilmoille taivaan valtaisaa, täydellistä musiikkia. Sitä ei voida kuvailla. Se on soinnukasta, taivaallista ja jumalallista, ja jokaisen kasvot säteilevät Jeesuksen kuvaa ja loistavat sanomattoman kirkkaasti.

* * * * *

Jumalan kansan ei tule olla sekaannuksessa, vailla järjestystä ja sopusointua, yhtenäisyyttä ja kauneutta. Herran kansan keskuudessa ilmenevä epäyhtenäisyys häpäisee Häntä suuresti. Totuus on kokonaisuus. Jumalan vaatimaa yhteyttä on harjoitettava päivä päivältä, jos mielimme vastata Kristuksen rukoukseen. Niiden keskuudessa, jotka sanovat uskovansa tälle maailmalle julistettavaan viimeiseen armonsanomaan, ei saa päästää ilmenemään epäyhtenäisyyttä, sillä se estäisi pelottavasti Jumalan työn edistymistä. Hänen palvelijoidensa on oltava yhtä, niin kuin Kristus on yhtä Isän kanssa, ja heidän valistetut, innoitetut ja pyhitetyt voimansa on yhdistettävä täydelliseksi kokonaisuudeksi. Ne, jotka rakastavat Jumalaa ja pitävät Hänen käskynsä, eivät saa vetäytyä erilleen, vaan heidän on liityttävä yhteen.

Ta. I, 34-39

Tottumuksia

”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkeaa.” Sananl. 22:6.

Tottumukset ja elämäntavat alkavat ihan lapsuudesta. Uskovaisina vanhempina meillä on suuri vastuu Jumalan edessä lapsista. Pienet lapset on hyvin taipuvaisia muodostumaan niin hyviä kuin pahojakin tottumuksia. Sen vuoksi vanhemmat ei tulisi laimin lyödä lasten kasvatusta kotona, joka on ensimmäinen koulu lapsille.

Mooses

Mooses syntyi, silloin kun Egyptissä oli ankara käsky, että kaikki heprealasten poikalapset pitää tappaa. Jumala antoi viisauden hänen äidilleen kuinka säästä Mooseksen elämä. Sen jälkeen kun faraon tytär löysi hänet, itkevänä korissa Niilin rannalta ja päätti ottaa hänet omaksi pojakseen, Jumalan johduksesta Mooseksen äiti sai tilaisuuden kasvattaa häntä kahdentoista vuoden ikään asti.

Nyt Jookebed tiesi, että hän ei saisi laiminlyödä hetkeäkään tärkeässä tehtävässä ja kasvattaa poika uskossa Jumalaan, tietämättä, että hänen poikansa kautta Herra halua viedä kansansa pois Egyptin orjuudesta. Tänä lyhyenä kahdentoista vuoden aikana Mooses sai niin hyvän kasvatuksen, että myöhemmin egyptiläinen ylellisyys ja kaikenlaiset houkutukset faraon valtaistuimen perillisenä, eivät voineet saada häntä pois todellisesta uskosta ja Jumalan palveluksesta. Miten tärkeä on kotikasvatus, siitä riippuu lapsen tulevaisuus, valitseeko hän kaidan tien, joka vie taivaaseen, tai lavean tien, joka vie kadotukseen.

”Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen ”Kristuksen pilkan” suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.” Hebr. 11:24-27

Todistuksissa mainitaan, että Jookebed oli Marian jälkeen paras lapsen kasvattaja. Varmasti hän rukoili hyvin paljon tärkeän tehtävän edessä ja Jumala vaikutti ja antoi menestystä tässä työssä, ja myöhemmin paimenena neljäkymmentä vuotta erämaassa Jumala antoi Moosekselle

tärkeitä läksyjä ja valmisti häntä tulevaa tehtävää varten. Niin Mooseksesta tuli Jumalan profeetta, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin. Hänen kauttaan Jumala antoi lakinsa kirjoitettuna kivitauluihin.

Kansan johtajana Moosesta koeteltiin äärimmilleen, silloin hän lankesi syntiin, mutta nöyrällä mielellä hän pyysi Herralta anteeksi. Seurauksena oli, että hän ei saanut viedä kansaa luvattuun maahan. Lähellä Kanaanin maan rajan Jumala puhui hänelle: ””Nouse tänne Abarimin vuoristoon, Nebon vuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisten omaksi. Ja sinä kuolet sillä vuorella, jolle nouset, ja tulet otetuksi heimosi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa tykö, koska te lankesitte uskottomuuteen minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden ääressä Kaadeksessa, Siinin erämaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä. Niin, sinä saat katsella sitä maata matkan päästä, mutta sinne sinä et pääse, siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille.” 5 Moos. 32:49-52.

Tämä oli viimeinen läksy, jonka Jumala antoi Moosekselle, että olosuhteista huolimatta hänen piti pysyä uskollisena Herralle. Synnin palkka on kuolema. Mooses oli saanut syntinsä anteeksi, silti siitä oli seuraus, hänen piti kuolla. Nöyrällä mielellä Hän nousi vuoren huipulle ja sieltä näki luvattun maan, sen jälkeen hän pani makuulle ja nukkui pois, Herran armosta voittajana, hengellisessä taistelussa. Sen vuoksi Miikael, meidän Vapahtajamme tuli taivaasta ja herätti Moosesta ja vei häntä Jumalan kaupunkiin.

Jeesus

Enkeli ilmoitti Marialle, että hän tulee raskaaksi Pyhän Hengen vaikutuksesta ja synnyttää Pojan. ”Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.” Matt.1:21.

Lapsena Jeesus sai parhaan kasvatuksen Marian kautta. Hän tarkalleen totteli Marian ja Joosefin pyyntöjä kotona. Joosef oli puuseppä ja Jeesus on ollut hänen apulaisena siinä työssä. ”Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden.” Hebr. 5:8. Pienenä lapsena Jeesus ei tiennyt vielä hänen kutsumuksestaan, mutta kahdentoista ikäisenä kun hän meni vanhempiensa kanssa temppeliin, ja katsoi uhripalvelusta, hän alkoi

käsittää elämänsä tarkoituksen.

Ennen kuin Jeesus alkoi tehtävänsä, hän otti kasteen, sen jälkeen meni erämaahan, missä hänen piti paastoten valmistautua palvelusta varten. Paaston lopussa saatana tuli kisaamaan häntä. Kolmesti kiusaten, hän lähestyi Herramme, mutta ei voinut johdattaa häntä syntiin. Vapahtajamme voitti.

Apostoli Paavalin kautta on sanottu: ”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.” Fil. 2:5-8.

Mooseksella ja Jeesuksella on paljon yhteistä. Vauvana oli vaara, että Mooses menettää elämänsä, Jeesus myös kun oli syntynyt Herodes halusi tappaa Hänet. Mooseksen piti mennä erämaahan ja siellä valmistautua tehtävänsä varten, Jeesuksen myös kasteen jälkeen piti mennä erämaahan ja valmistautua palvelusta varten. Mooses oli Israelin kansan näkyvänä hengellisenä paimenena, Jeesus on myös kansansa näkymätön Paimen. Palveluksensa lopussa Mooseksen piti kuolla, mutta nousi kuolleista, Jeesuksen myös palveluksensa lopussa täällä maan päällä piti kuolla maailman syntien edestä, mutta voittajana Hän on noussut kuolleista.

Viimeinen Jumalan kansa joutuu samankaltaisiin vaikeuksiin kuin Mooses ja Jeesus, niin he oppivat täällä erämaavaelluksellaan Mooseksen ja Karitsan laulun.

Meidän tottumuksemme muodostavat luontemme. Oppikaamme Mooseksesta ja Jeesuksesta. Seuratkaamme Vapahtajamme esimerkkiä, että saisimme Hänen vanhurskautensa valkoisen puvun, jonka kautta pääsemme taivaallisen kotiin. Herra meitä auttakoon tässä. Aamen.

Veli Vladimir Marinov

"Lohikäärme vihastui vaimoon"

"Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus." Ilm. 12:17.

Raamattu esittää vaikuttavalla ja dramaattisella kuvalla vaimon

seurakunnan vertauskuvana ja lohikäärmeen pimeyden valtojen vertauskuvana. Tässä näytetään taistelu, jonka viimeiset hyökkäykset pian tapahtuvat. Kysymyksessä ovat iankaikkiset asiat, valo tai pimeys, uskollisuus tai uskottomuus, elämä tai kuolema. Siinä välissä olemme me, emme vain yksinkertaisina katselijoina vaan osanottajina ja päähenkilöinä! Tiedämmekö, mitä taistelussa tapahtuu? Mitä se minulle merkitsee?

Taistelu Jumalan käskyistä

Vihollisen on onnistunut peittää Jumalan käskyt synkkään pimeyteen. Miljoonat ihmiset ovat kadottaneet oikean käsityksen kymmenen käskyn laista. Monet eivät näe mitään eroa ensimmäisen ja toisen raamatullisen käskyn välillä, vaan pitävät niitä yhtenä käskynä. Toiset eivät mainitse ollenkaan sanaa sapatti neljännessä käskyssä vaan korvaavat sen sanalla juhla. Toiset kyllä käyttävät sanaa sapatti kirjoittaessaan käskyn, mutta he ymmärtävät sillä jotakin aivan muuta ja lukevat sen sunnuntaiksi.

Neljättä käskyä kohtaan on hyvin vahvoja ennakkoluuloja. Kun joku noudattaa sapattia, häntä pidetään lakiuskovana tai juutalaisena, joka ei vielä tunne Kristuksen armoa, ja hänet pannaan halveksien syrjään. Kun neljättä käskyä vaaditaan noudatettavaksi, toisille se merkitsee, ettei lunastusta saadakaan armosta vaan omien töiden tuoman vanhurskauden kautta.

Sapatin ja sapatinpitäjien halveksiminen on juurtunut monien mieliin huomaamattoman syvälle. Pian se muuttuu vihaksi, ja vainot puhkeavat. Lohikäärmeen viha tulee vielä kerran leimahtamaan täydessä raivossaan uskollisia ja vilpittömiä Kristuksessa olevia uskovia kohtaan, jotka haluavat elää katoamattomassa uskossa tekemättä kompromisseja ihmissäädösten kanssa.

Jo mainittu paikka Ilmestyskirjan 12:17 tulee pian täydellisesti toteutumaan. Profetian Henki kirjoittaa: "Lähitulevaisuudessa saamme nähdä näiden sanojen toteutuvan protestanttisten kirkkokuntien liittoutuessa maailman ja paavillisen vallan kanssa niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sama henki, joka vaikutti paavin kannattajissa aikoinaan, on johtava protestantit omaksumaan samanlaiset menettelytavat niitä vastaan, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle." Ta. II, s. 149.

Kaikista tärkein taistelu

Profetian Henki kirjoittaa edelleen: "Kieltäytyminen kuuliaisuudesta Jumalan käskyjä kohtaan ja päätös vaalia vihaa näiden käskyjen julistajia kohtaan johdattaa lohikäärmeen, jonka kaikki voimat kohdistuvat käskyjä pitävään Jumalan kansaan, mitä päättäväisimpään sotaan." Ta. III, s. 224.

Tuona aika ilmenee toisaalta Jumalan voima ja toisaalta pettäjän voima - Jumalan käskyjen totuus ja usko Jeesukseen ja samalla harhaopit ja ihmiskäskyt, joita suuri enemmistö seuraa. Silloin ilmenee se, kuinka syvälle totuuteen me olemme juurtuneet ja rakastammeko koko sydämestämme Herraamme. Silloin selviää, arvostammeko uskoamme Jeesukseen kallisarvoisen kullan tavoin (Ks. 1. Piet. 1:7), rakastammeko ja arvostammeko me iankaikkista sanaa, joka pysyy, vaikka saaret ja vuoret katoaisivat, niin kuin itseämme! Silloin selviää, valitsemmeko me ennemmin köyhyyden, moitteen, eron ystävistä kuin sen, että synti saa meidät tahrata; olemmeko jo seuranneet periaatetta: "Kuolema ennemmin kuin kunniaattomuus tai Jumalan lain rikkominen!" (Ks. Ta. II, s. 33).

Me emme voi ilmaista sitä kyllin selvästi sanoillamme: se on tärkein kaikista taisteluista, ratkaisevin: Sinä joko menetät kaiken tai voitat omaksesi kaiken! Se on iankaikkinen ratkaisu! Meillä ei silloin enää tule olemaan sitä vapautta, josta nykyään saamme nauttia. Me emme enää ole turvassa tiellä emmekä kotona. Me emme voi ostaa emmekä myydä. Kirjallisuuden levitys, kokoontuminen veljien ja sisarten kanssa ja avoin julistaminen tulee kielletyksi. Kaikkialla etsitään uskollisia ja heitä vastaan ryhdytään ankariin toimenpiteisiin.

Oletko valmistautunut sellaiseen taisteluun? Voitko säilyttää rauhasi ja vuorenvarman luottamuksesi Jumalaan, kun kohtaat vihaa ja vainoa? Vastaatko epäluottamukseen, pahoinpitelyyn ja väkivaltaan rakkaudella ja anteeksiannolla? Ammennatko päivittäin rukouksessa voimaa Herralta, voidaksesi pysyä lujana myrskyissä, kun kaikki horjutettavissa oleva horjuu? Miten kohtaat nykyiset taistelusi? Ovatko ne todella vahvistaneet sinua Jumalassa, niin että sinusta eräänä päivänä voidaan sanoa: 'Uskollinen kuolemaan asti'? Ilm. 2:10.

Lohikäärmeen viha menneisyydessä

Saatana asetti ansansa petollisella tavalla jo Eedenissä ensimmäisille vanhemmillemme. Syntiinlankeemuksesta lähtien vaimon ja hänen jälkeläistensä on täytynyt elää jatkuvasti lohikäärmeen vihollisuudessa.

(1. Moos. 3:15). Kuinka usein hän ulottikaan kätensä häikäilemättömien pakanallisten valtojen kautta Jumalan kansaan ja sai reväistyä itselleen monia uhreja! Ellei Jumala olisi puuttunut asiaan, olisi kansa tuhoutunut. Miten usein saatana hyökkäsikään kansan kimppuun niin kuin susi hyökkää lampaan kimppuun.

Profeetta Daniel näki tämän näkymän ja kertoo: "Se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät." Da. 7:21. Samoin apostoli Johannes antaa meille kuvauksen Jonka historiallinen täyttymys on jo suurimmaksi osaksi kirjoitettu marttyyrien verellä: "Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät." Ilm. 13:7. Katso myös Ilm. 6:9.

Nämä pyhät voitettiin, ja he uhrasivat henkensä; mutta kuitenkin he ovat voittajia ja saavat lopussa riemuita. "Ja minä sanoin hänelle: 'Herrani, sinä tiedät sen'. Ja hän sanoi minulle: 'Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä!'." "Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti." Ilm. 7:14; 12:11.

Vihollisen nykyiset hyökkäykset

Vihollisen hyökkäykset eivät ole vain vainoa eivätkä tule ainoastaan ulkopuolelta; pettymykset ja kiusaukset, jotka tulevat sisältä päin ovat usein aivan yhtä vaarallisia. Kun vainot lakkasivat neljännellä vuosisadalla, kristillistä seurakuntaa kiusattiin toisella koetuksella: valtataisteluilla piispojen kesken, oppiriidoilla, lankeemuksella sekä kompromisseilla maailman ja valtion kanssa.

Onko nykyään toisin? Eikö vihollinen koettele sisältä päin saadakseen voiton? Eikö hänellä ole aina keinonsa, joilla hän viettelee? Ajatelkaamme esimerkiksi vain kuolettavia myrkkyyä kuten kateutta, epäluuloisuutta, teeskentelyä, vieraantumista, mustasukkaisuutta, eripuraisuutta, himojen tyydyttämistä, riitaa, ylpeyttä jne. Monet jättävät totuuden sivuun, heidän uskonsa menee taaksepäin, heidän hengellinen elämänsä kuivuu kuin puu ja jää pelkäksi muodollisuudeksi. Heillä on vain vähän aikaa seurakunnalle, vain vähän halua palvella tai auttaa, vain vähän vapaaehtoista lähetyspanosta. Tämä hetki näyttää monista harmaalta ja tulevaisuus synkältä ja toivottomalta. Kuinka paljon tarttuvia keinoja vihollinen käyttääkään hyväkseen. Oletko sinä suojattu niiltä?

Profetian Henki varoittaa meitä vihollisen hyökkäyksiltä seurakunnassa: "... ja sitä (syytelyä) hän tulee erityisesti tehostamaan lähestyessämme tämän maailman historian loppua. Nähdessään aikansa vähyyden hän yltyy entistä innokkaammin viettelemään ja tuhoamaan. Hän on vihoissaan nähdessään maan päällä kansan, joka heikkona ja syntisenäkin kunnioittaa Herran lakia. Hän päättää estää heitä tottelemasta Jumalaa. Hän on hyvillään heidän arvottomuudestaan ja on keksinyt juonia, joilla hän aikoo saada jokaisen pauloihinsa ja eroon Jumalasta. Hän koettaa syyttää ja tuomita Jumalaa ja kaikkia niitä, jotka pyrkivät toteuttamaan hänen suunnitelmiaan tässä maailmassa ja osoittamaan armoa ja rakkautta, sääliä ja anteeksiantoa." KV. s. 119, 120.

Keuytmielisyys ja pinnallisuus johtavat maailmallisuuteen, toisaalta fanaattisuus johtaa suvaitsemattomuuteen. Mutta myös jatkuva arvostelu ja epäluottamus, joka panee kaiken kyseenalaiseksi, heikentävät uskoa ja tukahduttavat sydämen rakkauden. Voimmeko me tunnistaa Saatanan hyökkäykset ja vastustaa niitä? Miten me käymme hengellistä sotaamme? Meidän rintamallamme on monta puolta; sotaa täytyy käydä ulos- ja sisäänpäin. Siksi meille sopii profetian Hengen kehoitus: "Nyt seurakunta käy sotaa. Nyt vastassamme on maailma, joka elää keskiyön pimeydessä, miltei kokonaan antautuneena epäjumalanpalvelukseen. ... Mutta seurakunnan täytyy taistella ja sen on taisteltava näkyväisiä ja näkymättömiä vihollisia vastaan. ... Nyt ei Jumalan kansan sovi osoittaa heikkoutta. Emme saa herpaantua hetkeksikään." Ta. III, s. 218.

Älkää poiketko oikeasta päämäärästä

Meidän kokemuksemme voivat olla katkeria. Voi olla, että joudumme käymään hyvin kovien pettymysten läpi, joissa meitä koetellaan, mutta me emme saa kadottaa päämäärää näkyvistämme.

Napoleonin aikana hänen suuri armeijansa oli jo muutaman päivän vetäytynyt Moskovasta. Tässä jättiläismarssissa kymmenet tuhannet menettivät henkensä. Näkisivätkö jäljellejääneet, jotka olivat laihtuneet luurangon laihoiksi, koskaan enää Ranskaa? Toivo ajoi heitä eteenpäin. ... Tilanne kävi niin epätoivoiseksi, että annettiin käsky jättää muutamista kulta-arkuista koostuva saalis matkalle. Ne olivat niin painavia, että ne estivät kotiin palaavia pääsemästä eteenpäin.

Tuskin käsky oli saavuttanut kullankantajat, kun sotilaat ryntäsivät kullan kimppuun ja lastasivat kaikki harkot itselleen. Seurauksia ei

tarvinnut kauan odottaa: Nämä onnettomat kaatuivat maahan eivätkä enää nousseet. Muutamat harvat heittivät kullan hautaan ja säilyivät siksi hengissä. Mutta heti toiset sotilaat ottivat aarteet ja rasittivat itsensä uuvuksiin yrittäessään päästä eteenpäin. Eräs silminnäkijä kertoo, että yksi kultaharkko vaati yli kolmekymmentä uhria.

Mikä puhutteleva kuva monille meidän aikamme uskoville, jotka antavat siirtää huomionsa pois uskontaistelusta! Kuinka monet ovatkaan joutuneet myrskyn kouriin ja antavat vielä ajallisten asioiden vallata mielensä! Kuinka monet antavatkaan vihollisen sokaista itsensä iankaikkisen elämän kustannuksella! Ole luja uskossa, sillä se on kallisarvoisempaa kuin kulta, taistele kuin sankari! "Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen." Matt. 16:25.

Eteenpäin uskon sota-asussa

Uskontaistelussa Jeesus on kulkenut voitokkaasti meidän edellämme. Katsokaamme uskossa Häneen. Hänessä on tarjottuna meille kestävä voimaa, joka tekee meidät kykeneviksi vastustamaan kaikkia kiusauksia pahaan. Siihen kuuluu paljon rukousta ja kestävä valvomista. Jeesuksen usko varusteenamme ja Hänen sanansa aseenaamme me saamme taistelussa voiman, jolla voimme varmasti ja menestyksekkäästi puolustautua vihollisen hyökkäyksiltä.

Meidän päivittäisiin taisteluihimme Herra antaa neuvon: "Meidän täytyy tehdä kaikki valmistelut, jotka ovat meidän vallassamme, vastustaaksemme sielunvihollista. Kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty, kaikki on valmiina Jumalan suunnitelmissa, niin että ihmistä ei ole jätetty omien taipumustensa varaan eikä omien rajoittuneiden voimiensa varaan jatkamaan taistelua pimeyden voimia vastaan; sillä hän epäonnistuisi varmasti, jos hänet olisi jätetty yksin." BC, VI, s. 1119.

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää." 1. Piet. 5:8,9.

"Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee." Jaak. 4:7.

"Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltoja

vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta." Ef. 6:12-18.

"Meidän täytyy pukea yllemme jokainen yksittäinen osa sota-asusta ja sitten seistä lujina. Herra kunnioittaa meitä valitsemalla meidät sotilaille. Taistelkaamme rohkeasti Hänen puolestaan pitämällä oikeutta korkealla kaikessa toiminnassamme. Rehellisyys kaikissa asioissa on olennaista sielun hyvinvoinnille. Kun pyrit voittoon omista taipumuksistasi, Hän auttaa sinua Pyhän Henkensä välityksellä olemaan kaikissa toimissasi varovainen, ettet anna viholliselle syytä puhua pahaa totuudesta. Pue haarniskaksesi Jumalan suojaama vanhurskaus; kaikilla on etuoikeus pitää sitä yllään. Se suojaa hengellisen elämän." BC.VI, s. 1119.

Taistelu ja voitto

Rakas sisar ja rakas veli, yksi armon vuosi on jälleen siirtynyt ikuisuuteen. Millaisia jälkiä se on sinuun jättänyt? Millainen kertomus sinusta on kirjoitettu tältä vuodelta elämän kirjaan? Uusi vuosi on alkanut; millainen siitä tulee? Mitä se tuo sinun uskon elämääsi? Lohduksi ja rohkaisuksi saamme lukea: "Tässä elämässä joudumme kohtaamaan ankaria koetuksia ja tekemään suuria uhrauksia, mutta palkaksi saamme Kristuksen rauhan. On ollut niin vähän kieltäymystä ja kärsimystä Kristuksen asian tähden, että risti on melkein kokonaan unohdettu. Meidän täytyy osallistua Kristuksen kärsimyksistä, jos tahdomme istua hänen kanssaan voittajina hänen valtaistuimellaan. Niin kauan kuin valitsemme helpon itse hemmottelun tien peläten kieltämyksiä, uskomme ei milloinkaan vahvistu, emmekä saata tuntea sitä Jeesuksen rauhaa ja iloa, joka saadaan tietoisesta voitosta. Korkeimmalle korotettu lunastettujen joukko, joka puettuna valkeihin vaatteisiin seisoo Jumalan ja Karitsan valtaistuimen edessä, tietää mitä voittoisa taistelu merkitsee, sillä he tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. Ne, jotka ovat mukautuneet

olosuhteisiin ennemmin kuin antautuneet tähän taisteluun, eivät tiedä, miten kestää silloin kun tuska valtaa jokaisen sielun. Vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat maassa, nämä eivät voisi pelastaa omaa poikaansa eikä tytärtään, sillä jokaisen on pelastettava oma sielunsa sillä vanhurskaudella, jonka itse on saanut." Ta. II, s. 65.

"Tätä taistelua käydään jokaisesta sielusta, joka pelastetaan pahan vallasta ja jonka nimi on merkittynä Karitsan elämäkirjaan. Ketään ei ole koskaan hyväksytty Jumalan perheeseen ilman, että se olisi herättänyt vihollisen kiivasta vastustusta. Mutta nykyajan seurakunnan toivona on hän, joka muinoinkin oli Israelin toivo, heidän puolustuksensa, vanhurskautuksensa ja lunastuksensa." PK. s. 403.

"Saatanan hyökkäykset ovat kiivaita ja hänen eksytyksensä kavalia, mutta Herra tarkkaa kansaansa. Heidän ahdistuksensa on ankaraa, pätsin liekit näyttävät kuluttavan heidät, mutta Jeesus on tuova heidät esiin tulella puhdistettuna kultana. Heidän maallisuutensa poistetaan, jotta Kristuksen kuva voisi heidän kauttaan ilmetä täydellisenä." PK. s. 407.

"Kaikki jotka ovat pukeutuneet Kristuksen vanhurskauden vaippaan, seisovat hänen edessään valittuina, uskollisina ja vailla vilppiä. Saatanalla ei ole mitään valtaa riistää heitä Vapahtajan kädestä. Yhdenkään sielun, joka katuen ja uskoen on turvautunut hänen varjelukseensa, Kristus ei salli joutua vihollisen valtaan." PK. S: 405.

Auttakoon Herra meitä kaikkia, että me vastustaisimme Lunastajan nimessä päättäväisesti vihollisen hyökkäyksiä ja saisimme pian olla voittajina Herramme ja Vapahtajamme kanssa yhdessä. Aamen.

Veli Antonino Di Franca

Tarttukaa Jumalan sotavarustukseen

"Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suorittuanne pysyä pystyssä." Ef. 6:13.

Voidaksemme paremmin ymmärtää tämän raamatunpaikan, meidän tulisi ensin miettiä kahta kysymystä: Mikä on sota-asu? Mihin sitä käytetään? Kaikkina vuosisatoina taistelijat käyttivät parhaita sotavarustuksia taistelussa. Sotilaiden täytyi olla varustettuina täydellisellä sota-asulla, joita käytettiin ensisijaisesti hyökkäyksessä.

Siihen kuului kypärä, haarniska, kilpi, jalkasuojukset, kengät sekä vahva vyö, joka toimi myös suojana. Hyökkäysaseet olivat keihäs, miekka, jousi, nuoli, linko jne.

Oli hyvin tärkeää tietää, miten näitä aseita käytettiin oikein taistelussa. Tällaisia kaksintaisteluita tuli hyvin usein eteen vanhana aikana, ja vaadittiin rohkeutta ja taitoa voittaa tällainen taistelu.

Efesolaiset uskoivat, että jumalat antoivat mystisille sankareille sotasulun, ja siksi apostoli Paavali viittaa kirjeessään hyvin osuvasti tähän. Apostolit käyttivät usein tällaista kieltä viitatakseen koviin, taisteluihin, joihin kristitty joutuu elämässään. Valitettavasti kääntymättömät kristityt eivät tulkinneet tätä kieltä oikein, vaan he kielsivät uskonnollisessa näkemyksessä tämän taistelun hengellisen luonteen, ja kaikki tuli julmaksi todellisuudeksi. Ristiretkien historia on elävänä todistuksena siitä.

Niin kutsuttu pyhä sota

Paikka, jossa Jerusalem kerran sijaitsi, mihin temppeli oli rakennettu (jonka roomalaiset myöhemmin täysin tuhosivat kaupungin mukana 70 jKr.), joutui myöhempinä vuosisatoina muiden alueiden kanssa voitokkaiden mutta julmien arabien käsiin. Islam pääsi valtaan.

Paavi Urban II puhdisti Jerusalemia islaminuskosta ja kutsui vuonna 1095 kokoon 1. ristiretken, joka suoritettiin asevoimin. Suuri armeija lähti liikkeelle. Eräässä tilanteessa ihmisjoukko sanoi raivoisan kiihkon vallassa: "Älkää pelätkö kuolla siellä, missä Herra on kuollut teidän puolestanne. Jos joku kuolee tiellä tai taistelussa pakanoita vastaan, kaikki hänen syyllisyytensä annetaan anteeksi. Minä annan sen teidän tiedoksenne sen voiman ansiosta, jolla Jumala on minut pukeutunut. Tie on lyhyt, taistelu on lyhyt, palkka on ikuinen. Ota aseesi, sinä mahtava! Ottakaa aseenne, kallisarvoiset lapseni, ja menkää eteenpäin." HCI. s. 46.

On totta, että siihen osallistujat ottivat Jerusalemin valtaansa joksikin aikaa; mutta tuloksena tästä "pyhästä sodasta", jota kesti yli 300 vuotta, oli katastrofi, ja siinä kuoli yli kaksi miljoonaa ihmistä. Kaikkein surullisinta oli, että kaikki uhrit menivät hautaan uskossa, että heidän hengelliset johtajansa olivat luvanneet, että he varmasti saisivat iankaikkisen pelastuksen kuollessaan tässä sodassa.

Aseet meidän taisteluamme

Valtakunta, jonka puolesta todelliset kristityt taistelevat, "ei ole tästä

maailmasta". Se on valtakunta, jota ei puolusteta Pietarin miekalla eikä millään meidän aikamme aseellakaan. Siksi Jeesus sanoi tälle opetuslapselle: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat." Matt. 26:52. Pilatuksen edessä Jeesus painotti vastauksessaan: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä." Joh. 18:36.

Niin meille tulisi olla selvää, että taistelu, jota varten meidän tulee varustautua, on hengellinen ja vaatii erikoisen varustuksen. "Sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia." 2. Kor. 10:4. Kun tartumme näihin aseisiin uskon kautta, me olemme vahvoja vihollisen edessä. Tutkistelkaamme, mitä merkityksellisiä osia sota-asuumme kuuluu.

Kypäri

Kypäri suojaää pääää, ihmisruumiin haavoittuvaa osaa. Eräs nuori työntekijä joutui onnettomuuteen. Raskas astia putosi korkealta hänen päälleen ja vahingoitti mm. hänen selkäänsä. Hän olisi todennäköisesti voinut toipua näistä ruhjeista. Pahempi kuitenkin oli pään loukkaantuminen, joka johti kuolemaan, sillä hänen olisi pitänyt teollisuuden työntekijänä käyttää turvakypäriä, mutta hän ei käyttänyt.

Kun ajattelemme tätä hengellisesti, tulemme samaan tulokseen: "Aivot on kehon tärkein osa, kaikkien hermovoimien ja hengellisen toiminnan keskus. Hermot, jotka lähtevät aivoista, valvovat kehoa. Aivohermojen välityksellä vaikutukset johdetaan kehon kaikkiin hermoihin kuin puhelinjohtoja pitkin; ja ne valvovat kehon joka osan toimintaa. Kaikkien liikkuvien elinten toiminta johdetaan aivoista lähtevien ilmoitusten perusteella." T. 3, s. 69.

Lainattu todistuksen paikka osoittaa meille, mitä tärkeää osaa meidän aivomme fyysiseltä puolen katsoen näyttölee. Mutta sen tärkeys ei lopu siihen, sillä sen Luoja on antanut tälle elimelle vielä jalomman tehtävän.: "Aivojen hermot, jotka ylläpitävät yhteyttä koko elimistöön, ovat ainoat välikappaleet, joiden avulla taivas voi olla yhteydessä ihmisen kanssa ja vaikuttaa hänen sisimpään elämänsä." Ta. I, s. 240. Ei ole liioiteltua sanoa, että aivojemme huono toiminta vaikuttaa hengen tilaan.

Mahtava vihollinen, joka on meitä vastassa, tuntee meidät paremmin

kuin me hänet. "Ajatukset on luotu niin, että ne koko ajan askaroivat joko hyvässä tai pahassa." OhC. s. 111.

"Joko pahat enkelit tai Jumalan enkelit hallitsevat ihmisten mieliä. Meidän mieleemme on jätetty joko Jumalan hallintaan tai pimeyden valtojen hallintaan; ja meille olisi hyväksi, jo me kysyisimme, missä me nyt olemme - Immanuel-ruhtinaan veren tahraaman lipun alla vai pimeyden valtojen mustan lipun alla." BK. 6, s. 1119.

Meidän tulee huomata selvästi, mikä merkitys kypärällä on, ja miten me saamme sen suojataksemme ajatusmaailmaamme hyökkäyksiltä. Jos me vilpittömästi haluamme suojautua Saatanalta, meidän tulisi täyttää ajatuksemme Jumalan sanalla. Innoitettu kirjoittaja sanoo meille: "Ajatuksia täytyy hillitä, eikä niiden tule antaa harhailla ympäriinsä. Ne täytyy kasvattaa viipymään Raamatussa ja yleisissä aiheissa. Raamatun osia, myös kokonaisia lukuja tulisi opetella ulkoa, jotta niitä voidaan toistaa, kun Saatana tulee kiusauksineen. Jesajan kirjan 58. luku on voittoisa luku tähän tarkoitukseen. Ympäröi sielusi päättävyyden ja opetusten muurilla, jotka on annettu Jumalan Hengen innoittamina. Kun Saatana haluaa vietellä hengen viipymään maallisissa ja aistillisissa asioissa, häntä voidaan vastustaa tehokkaimmin sanomalla 'on kirjoitettu!'" OhC. s. 88. Ei ole parempaa keinoa suojautua. Paavali sanoo: "Ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." Ef. 6:17. Se tarkoittaa Kristuksen Henkeä. (1. Kor. 2:16), joka on paras "pelastuksen kypärä"

Haarniska

Haarniska suojaa hyvin arkaa aluetta kehosta: sydäntä. Roomalaisten sotilaiden haarniskalla oli tärkeä merkitys heidän asevarustuksessaan, koska se suojasi sydäntä ja muita arkoja elimiä kuten keuhkoja, vatsaa, maksaa ja suolistoa. Keihään, miekan tai nuolen aiheuttama osuma näihin elimiin saattoi merkitä kuolemaa uhrille. Siitä syystä haarniskan täytyi olla vahva ja sitä täytyi käyttää jatkuvasti suojaamassa kehoa. Mikä merkitys haarniskalla on meille? Katsokaamme:

Saatana teki Joosuasta, ylimmäisestä papista, hyökkäystensä maalitaulun. Tämä Jumalan palvelija kohtasi sielunvihollisen. Hän hyökkäsi siihen elimeen, joka pystyy vastaamaan Herralle: sydämeen, jolla tarkoitetaan omaatuntoa. Ase, jota hän tässä tapauksessa käytti, oli syyttäminen Jumalan edessä. Mutta hän ei syyttänyt ainoastaan Joosuaa,

vaan myös ihmisiä, joita tämä edusti. "Hänen rukoillessaan Jumalaa täyttämään lupauksensa saatana ryhtyy julkeasti vastustamaan häntä. Hän osoittaa Israelin syntejä ja sanoo, ettei Jumala niiden takia voi ottaa heitä jälleen ansioihinsa. Hän väittää heitä saaliikseen ja vaatii heitä jätettäväksi hänen käsiinsä." PK. s. 402.

Joosua seisoo Herran edessä "saastaisissa vaatteissa", jotka kuvaavat ihmisten syntejä. Jesaja kirjoittaa siitä: "Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme." Jes. 64:6. Tämän lausunnon mukaan Saatana oli täysin oikeassa, johtajat ja kansa olivat synnin tahrampia ja ansaitsivat kuoleman. Saatana halusi ottaa itselleen oikeuden tuhota heidät. Se oli epäilemättä toivoton tilanne, mutta Joosua turvasi siihen ainoaan ratkaisuun, minkä hän saattoi löytää. Tietäessään, että Saatana syytti häntä, hän puolustautui "vanhurskauden haarniskalla", jonka Jumala oli hänelle antanut. Syvässä nöyryydessä hän tunnusti omansa ja kansan synnit, ja uskossa hän tarrautui Jumalan lupauksiin. Pian hän kuuli enkelin suloisen äänen sanovan: "Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä. Ja hän sanoi hänelle: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin.'" Sak. 3:4. Jumala itse käski pukea Joosuan päästä jalkoihin puhtaisiin vaatteisiin. Kuinka ihmeelliset nämä sanat ovatkaan syntiselle!

Rakas sisar, rakas veli: oletko koskaan ajatellut, että tämä on juuri sinun tilaisuutesi? Oletko koskaan tuntenut vihollisen hyökkäyksiä? Oletko kuullut hänen syytöksiänsä sinua vastaan? Oletko jo lukenut Sanasta, että sinäkin olet syntinen, arvoton pääsemään taivaaseen ja että olet ansainnut iankaikkisen kuoleman? Sinä et voi pysyä välinpitämättömänä, sillä Joosuan vihollinen on sinunkin vihollisesi. Jos et vielä ole tarttunut suojaavaan haarniskaan, jonka kautta monet syntiset ovat pelastuneet, mitä sinä vielä odotat? Ota tänään Herra Jeesus Kristus vastaan, uskossa, ota Hänet vastaan tänä päivänä sydämeesi. Hän pukee sinulle koko sota-asun. Hän on voittanut maailman, ja Hänen kauttaan sinäkin saat voiton. Hän varustaa sinutkin haarniskallaan. Hän antaa sinulle sota-asun, jolla Hän tekee sinut kykeneväksi taistelemaan vihollista vastaan, joka syyttää meitä "yöt ja päivät" meidän syntiemme tähden. (Ilm. 12:10). Herra haluaa suuresta laupeudesta verhota meidät vanhurskauden vaippaan. "Ja hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan ja pani pelastuksen kypärän päähänsä." Jes. 59:17. Vain uskon kautta nämä varustukset voivat kuulua sinulle ja minulle. Uskon

kautta Hänen uhrinsa ansioihin meidän syntimme voidaan antaa anteeksi. "Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan." Ef. 1:7.

Mikä ihmeellinen lupaus!

Me emme saa unohtaa, että meidän täytyy tuntea sota-asumme. Lukekaamme tarkkaavaisesti seuraavat innoitetut sanat: "Jokaisessa sielussa taistelee kaksi voimaa vakavasti voitosta. Epäusko esittelee voimiaan Saatanan johtamana irrottaakseen meidät voiman Lähteestä. Usko esittelee voimiansa Kristuksen johtamana, meidän uskomme Alkajana ja Täyttäjänä. Hetki hetkeltä tämä taistelu etenee taivaallisen maailmankaikkeuden katseen alla. Tämä taistelu etenee käsi kädessä, ja suuri kysymys kuuluu: Kuka saa voiton? Jokaisen täytyy itse ratkaista tämä kysymys omalla kohdallaan. Kaikki joutuvat osallistumaan tähän taisteluun jommalla kummalla puolella taistellen. Tästä taistelusta ei ole vapautusta." YI. 10.1.1901.

Anokaamme tänä aikana kuten Daavid: "Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat. Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni. Sivalla keihäs ja salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: 'Minä olen sinun pelastuksesi'." Ps. 35:1-3. On tietenkin selvää, ettei meidän tule ainoastaan rukousviikolla näin rukoilla, sillä me olemme aina alttiina Saatanan hyökkäyksille ja tarvitsemme päivin ja öin jumalallista suojelusta. Herra haluaa aina muistuttaa meitä apostolin varoituksista, hänen joka korostaa valmistautumisen tärkeyttä voidaksemme kohdata vaarallisen vihollisen voitokkaasti niillä aseilla, jotka taivas meille antaa käytettäväksi.

"Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." Ef. 6:13-17.

Vahvistakoon Kaikkivoipa kaikkia lapsiaan. Se on minun vilpitiön toivoni... Aamen.

Veli Reynaldo Porras

Jotain kodista aito

Avipari tarvitsee myös kodin, missä he voivat tuntea olonsa ”kotoisaksi” turvatuiksi ja missä he voivat viihtyä. Ei sen tarvitse heti olla oma talo, autotalli sekä auto, mutta joku missä voi asua täytyy heillä olla. On hauska tunne kun on jotain omaa, jotain mihin ”*voi tulla kotiin*” Puolisot tekevät luovuutensa kautta kodista viihtyisän, kodikkaan, aviomies rakastavaisena, avuliaana ja kiitollisena myötävaikuttaa omalta osaltaan viihtyisyyteen. Hänen tulisi aina joskus tuoda kotiin jokin yllätys tai vaihdella tervehdystapaansa kun saapuu kotiin. Mielikuvitukseton, ajattelematon ja tavanomainen voi sammuttaa lämpimämmänkin rakkauden. Ne parit jotka säästyvät vanhempiensa sekaantumiselta asioihinsa kun aloittavat yhteistä elämäänsä ja omaa ”*pesäänsä*” voivat pitää itseään onnellisina. Mutta he voivat tehdä sen myös myöhemmin, jotka elämässään jaksavat huolehtia vanhoista ja sairaista vanhemmistaan, niin ettei heidän tarvitse mennä vanhainkotiin tai sairaskotiin.

Todellakin omaisuudenkin suhteen yhteenkuuluvaisuus. Rahat ja muut varat hoidetaan yhdessä. Molemmat puolisot myötävaikuttavat perheen eduksi.

Sitä vastoin tulee puolisoitten tehdä testamentti välttyäkseen jälkeen jääneiden keskeisiä riitoja kun toinen puolisoista kuolee. Ennemmin tai myöhemmin tulee perheeseen kohdistumaan vaikeita koettelemuksia. Sairaudet, onnettomuudet, hätä ja masennus tulee koettelemaan avioliittoa ja sen kestävyyttä ja jos perheenjäsenet ovat valmiita ottamaan päälleen uhrin. Uhrautumisen kautta kypsyy puolisot ja perheen muut jäsenet. Altтарin edessä puolisot lupautuivat ”*rakastamaan toisiaan myötä ja vastoinikäymisissä*”. Se on siunaus jos kaksi puolisoa voivat olla yhdessä vanhuuteen asti, oikein hyvin vanhoiksi asti. Lapset ovat kasvaneet aikuisiksi ja lentäneet ulos pesästä. Elämä lipuu rauhallisempia ratoja. Heillä on jälleen vain toisensa. Silloin näyttäytyy rakkauden laatu. Silloin on hyvä jos ei tarvitse kaivata takaisin siihen aikaan kun oli nuori vaan huomaa että rakastaa toisiaan enemmän ja enemmän. Ehkä on jo tullut lapsenlapsia jotka levittää uutta iloa ja kultaa elämän ehtooseen.

Onko kristillinen avioliitto vaarassa? On tämän luvun otsikkona. Avioliitto klassisessa muodossa on Raamatullinen ja siten kristillinen. Jos

se aletaan kirkon siunauksella niin se on lisäksi vielä yksi syy kutsua kristilliseksi. Nyt viimeisten vuosikymmenien tilastotieto kertoo levottomuutta herättäen lisääntyneistä avioeroista ja haaksirikkoutuneista liitoista niin sen täytyy pääasiallisesti koskea kristillisiä avioliittoja koska useimmat avioliitot solmitaan kirkollisella siunauksella.

Täten on vastaus kysymykseen annettu. Kristillinen avioliitto on siis vaarassa. Se ei ole enää mitä se on joskus ollut. Avioeroja, hajonneita koteja, itkeviä ja valittavia lapsia tapaa kaikkialla. Koti ei ole enää turvallinen paikka, ei rauhaa ja molemminpuolista iloa. Siellä on vallalla riitaisuus, tyytymättömyys ja hajaannusta. Näitä tilanteita voi tavata kaikkialla maailmassa. Sitä paitsi sovelletaan muita yhteiselämän muotoja suuressa mittakaavassa, ennen kaikkea avoliiton muodossa.

Jopa lain laatijat ovat joutuneet ottamaan huomioon tämän uuden yhteiselämän muodon. Se on niin tavallista ja laajalti levinnyt. Kysymys on nyt: Miten tämä vaara tulee kohdata? Kaikki hyvät neuvot, jotka annetaan tässä kirjassa voi osoittaa tien.

Yhteenvetona tulee tässä vain sanoa: *Kääntykää Jumalan puoleen, anna Kristuksen olla perheen keskipisteenä.* Noudata ja tottele Jumala lakia. Ja vielä on eräs asia: *Kasvata itseäsi ja anna kasvattaa itseäsi, avioliittoon,* niin että täyttäisit paikan täällä maailmassa ja mikä vielä tärkeämpää on: *”se että olet sopiva taivaspaikkaan”* Kaikki me olemme epätäydellisiä ihmisiä ja kun epätäydelliset ihmiset solmivat avioliiton, tulee myös avioliitosta epätäydellinen. Joku näki avioliiton epätäydellisyydessä sen mahdollisuuden että jää henkiin ja että jälleen voi täyttää tehtävänsä niin kuin Jumala oli sen ajatellut alusta alkaen. Hän kirjoitti erääseen kirjaansa, *”Epätäydellisen avioliiton ylistys.”* seuraavasti: *”Oikea pariskunta kasvatetaan. Toivottavasti he kasvattavat itseään. He kasvattavat varmasti toisiaan. Heidän lapsensa kasvattavat epäilemättä heitä, mutta on Täysin varmaa että he ovat Jumalan koulussa, missä heidän kasvatuksensa tapahtuu koko elämän ajan. Bovet.*

Onko Avioliitto ulospääsytie ahdingosta?

”Nuoret ihmiset kuvittelevat usein naimisiin menosta ja avioliitosta kuin jonain melko romanttisena. He eivät voi vielä tarkastella sitä suurta vastuuta minkä avioliittolupaus sisältää. Tämä lupaus yhdistää kahden ihmisen kohtalon syvästi, kunnes kuolema heidät erottaa. E.G.White.

Hänen joka on solminut avioliiton ei tule etsiä ulospääsyä siitä. Se joka

kaikesta huolimatta etsii ulospääsyä on jollain tapaa joutunut umpikujaan. Hän ei yleensä tiedä tehdäkö niin tai näin. Kahdesta pahasta asiasta hän valitsee pienemmän pahan. Sellainen joka on vaikeassa tilanteessa huolimatta siitä, mistä syystä hän menettää otteensa oikeille mittasuhteille. Sellainen asia mikä on sivuseikka sen hän suurentaa pääasiaksi ja päinvastoin: todelliset syyt vaikeuksiin, hän vähättelee. Usein on kolmas henkilö sekaantunut kun joku haluaa erota. Mutta yleensä on piileviä syitä ennen kuin se menee niin pitkälle. *Puolisoilla ei ehkä ole yhteistä tavoitetta, ehkä heiltä puuttuu syvä uskonvarmuus, ehkä eivät ota Jumalan viestiä ja muita järkeviä sääntöjä vakavasti. Muita syitä voi olla jatkuva arvostelu, jatkuva nuhtelu, rakkaudettomuus, tai toisten yleensä sukulaisten sekaantuminen puolisoitten sisäisiin asioihin.*

Tässä muutamia esimerkkejä, jotka jos ne myöntää ja seuraa niitä, voivat ehkäistä sekä estää tilanteita jotka viimein vaikuttavat sietämättömiltä ja tulee siihen päätökseen että sydäntä raastava ero on ainoa vaihtoehto. *"Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain."* Gal.6:2. *"Vaimot, olkaa omille miehellenne alamaiset niinkuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan pää, Hän, ruumiin vapahtaja. Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehellensä kaikessa alamaiset. Miehet, rakastakaa vaimojanne niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä. Ef.5:22-25.*

Samoin te vaimot, olkaa alamaiset miehellenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitettaisiin kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa. Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kulta-esineiden ympärille ripustamista, ei koreisiin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis. Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehillensä alamaiset. Niin oli Saara kuuliaisen Abrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet. Kun teette sitä mikä hyvää on, ettekä anna itseänne peljättä. Samoin te miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niin kuin heikomman astian kanssa ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän ja armon perillisiä niinkuin tekin, etteivät teidän rukouksenne estyisi. Ja lopuksi olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisä,

veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia ja nöyriä.” IPiet. 3:1-8.

Silloin kun kristityt ottavat kantaa avioero tapauksessa ei hänen sovi ottaa kevytmielisesti näitä ohjeita. Jos ylipäättään se menee niin pitkälle että eroa harkitaan, se ilmaisee että liito on sairas. Ennen kuin lopullisesti annetaan periksi tulee ottaa tarkkaan selville mistä tämä sairaus alkoi. Ei ole vaikeata ilman mitään syytä tuomita pariskuntaa joka aikoo erota. Hän joka haluaa arvioida sellaista tapausta tasapuolisesti tarvitsee ison mitallisen rakkautta, syvän kyvyn asettua kyseessä olevien tilanteeseen sekä arvostelukyvyn johon koko ajan Jumalan sana vaikuttaa. Pyhä Raamattu tulee olla neuvonantajana ja tien näyttäjänä.

Laininlyönti jota useimmiten ei voida korjata

Syyt miksi joku haluaa erota voidaan usein jäljittää avioliittoa edeltävään aikaan. Ihminen koulutautuu sille alalle mille on aikunut työkseen tehdä. Mutta niin tärkeä asia kuin on elää ja asua avioliitossa, siihen hänellä ei ole koulutusta jos ei katsota pääasiallisesti teknistä valistusta mitä sukupuolikasvatus koulussa välittää. Mitä nuori ihminen tietää avioliiton vastuusta ja vaikeuksista? Se tieto mitä elokuvat ja TV: välittävät on suurimmaksi osaksi valheellista ja täysin sopimatonta antaakseen ihmiselle selvän käsityksen siitä, mitä kunnollinen avioliitto vaatii häneltä. Jo silloin kun valitsee puolisoa voi olla luvattoman kevytmielinen. Kuka ajattelee nenäänsä pitemmälle kun elää rakkauden huumassaan? Ja kuka välittää antaakseen myrskyisästi rakastuneille hyviä neuvoja ajoissa? On hyvin tärkeätä että apu tulee ajoissa. Tässä on kristillisellä seurakunnalla hyvin tärkeä tehtävä. Heidän tulee kerta toisensa jälkeen lähestyä nuoria ylemmässä teini-iässä ja vähän vanhempiakin sekä jakaa Jumalan sanan neuvoja sekä varoituksia. Jos seurakunta laininlyö tämän ovat he itse tehneet itsensä sopimattomiksi toimia välittäjinä jos ero tulee ajankohtaiseksi. Theodor Hauch antaa eräässä artikkelissa ”Avioero tai avioliiton uudistaminen” esimerkin väärästä päätöksestä joka lopulta johtaa eroon. Hän kirjoittaa:

”Ihmiset avioituvat vaikka eivät tunne toisiaan täysin hyvin, avioituvat liian nopeasti ja ilman että tuntisi partnerinsa taustan, joka on läpikäynyt kehityksen joka eroaa omastaan. Ei ajatella liioin ikäeroa. Edelleen ei arvioida eri uskonnollisia eroavaisuuksia joilla on vähäinen merkitys, vaan huomioidaan raha-varat, omaisuus sekä liike-toimet. Myös seurakuntamme tulee ottaa huomioon kun minä sanon että se on väärin

uskoa että elämä avioituneena riittää jos heillä on yhteinen usko. Monella Kristuksen seuraajalla jotka toimivat avioliitto-kysymysten kanssa, minun täytyy saada painottaa erityisesti tätä, että he ovat vastuullisia antamaan nuorille naimaiässä ja nuoremmille tehokasta apua ajoissa.

Rakkaus kantavana osana

Tuskinpa yksikään eronnut tulee huomauttamaan jos sanotaan, että vain ne jotka todella rakastavat toisiaan voivat avioitua. Rakkaus toiseen on se kantava osanen avioliitossa. Siellä missä se puuttuu, siellä ei ole kannustavaa voimaa niille kauniille sanoille ja teoille jotka tekevät yhteiselämän tasapainoiseksi sekä sopusointuiseksi. Kuten aikaisemmin on mainittu ei todellinen rakkaus ole vain tunne vaan se on myös periaate

Rakastaminen on elinikäistä työskentelyä yhdessä. Kertaan Raamatun määritelmää rakkaudesta, vaikkakin modernissa ja uudistetussa muodossa: *”Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muista kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskaa, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.” 1. Kor.13:4-7.*

Rakkaus on hyvin sopeutuvainen. Sillä on omat hienot kirjoittamattomat lakinsa. Rakastaminen tarkoittaa että on uskollinen. Hän jolla on rakkaus, rakastaa myös vaikeuksissa ja vaaroissa. Rakkaus pysyy samanlaisena myös arkipäivän kaikissa koettelemuksissa. Rakkaus kestää myös yksinäisyyden ja sietää epäluulot. Rakkaus voi odottaa. Ne jotka rakastavat toisiaan eivät voi ajatella mitään muuta kuin että pysyä yhdessä, eivätkä he salli kenenkään ulkopuolisen tunkeutua väliinsä. Rakkaus on kekseliäs taistelussa tavanomaisuutta ja arjen pitkävetisyyttä vastaan. Sellainen rakkaus mikä saa aikaan kaiken tämän ja vielä enemmän, ei saa ravintoansa ainoastaan tunteesta. Sen juurien täytyy työntyä syvemmälle jos se haluaa elää edelleenkin. Todellisen rakkauden kasvupohja on kirjoitettu Pyhässä Kirjassa. Se on Jumala itse, Hän on rakkaus!

Se joka etsii avioeroa rikkoo Jumalan alkuperäistä tahtoa vastaan. Kun Jumala loi ensimmäisen ihmisparin, sanoi Hän: *”Mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa ja he tulevat yhdeksi lihaksi.” 1. Moos.2:24.*

Onko tapauksia joissa ero on ainoa ratkaisu?

Jos tutkimme tilastoja avio-erojen syihin löydämme syyksi useimmiten aviorikoksen, uskottomuuden, suurimmaksi syyksi. Se jälkeen tulee vajavainen uskollisuus, huolenpito kunnioitus, antaumuksellisuus. Muita syitä on puolison epämorallinen käyttäytyminen, psyykkisen sairauden aiheuttama käytös, tarttuva tauti ja vastenmielinen sairaus. Voitamme aikaa rajoittamalla käsittelemään ensiksi mainittua syytä avioeroon vähän lähemmin. Kerta toisensa jälkeen tapahtuu näin että molemmat osapuolet melkein tuijottamalla sokeasti sitä tosiseikkaa että aviorikos todistettavasti on tapahtunut. Mutta ei ajatella aikaisempia tapauksia joihin molemmat ovat syyllisiä. Kun sitten aviorikos tapahtuu on se yleensä kuin onnettomuus johon molemmat syyllistyvät. Avioliitto voi olla sairas jossain kohdassa, missä molemmat laiminlyövät ajoissa tehdä yhteisiä ponnisteluja estääkseen vieraantumisen toisistaan.

He eivät ole ehkä ajatelleet että ovat avioituessaan perustaneet yhteenkuuluvaisuuden jossa molemmat kärsivät jos yksi heistä kärsii. Ei kukaan murtaudu ulos tästä yhteydestä aiheuttamatta tuskaa molemmille. Se joka murtaa avioliittonsa kantaa syyn ja murtautuu ulos tästä yhteydestä. Se joka haluaa esiintyä syyttömänä osapuolena ja vaatii eroa murtautuu myös ulos yhteisyydestä ja on täten myös syyllinen. Pitääkö aviorikoksen välttämättä johtaa eroon? Tosin kyllä toisen osapuolen uskottomuus ravistelee avioliiton perustuksia, niin että murros on väistämätön. Mutta mitä on kriisi-murros? Med.dr. Theodor Bovet on analysoinut sanan kriisi ja löytänyt seuraavaa:

”Kriisi on kreikan kieltä ja tarkoittaa epäsovua, sotaa avioeroa. Mutta se tarkoittaa myös ratkaisevaa tutkistelua, arviointia. Kuivassa selostuksessaan sanakirja näyttää meille kriisin koko rikkauden ja kaikki mahdollisuudet ihmis-elämälle. Kriisi avioliitossa alkaa epäsovusta ja riidoista sekä paljastaa miehen ja naisen erilaisen mielenlaadun välillä, sekä näkökannan. He huomaavat että heidän pitää päästä ratkaisuun ja päätökseen. He huomaavat myös olevansa koettelemusten keskellä, koetta ja että heidät arvioidaan sen mukaan miten he selviävät kokeesta. Jokaisen kriisin takana on syytös meidän ”omaa minää” vastaan, se tuomitaan, sen täytyy murtua yhdessä ja liittyä toiseen.”

Sille joka miettii ja myöntää tämän, hänellä ei ole kriisejä jossa avioero on ainoa ulospääsytie. Sen lisäksi on olemassa eräs sana joka on ”anteeksi.” Anteeksi sana ei ole tyhjä sanonta vaan todellisuus. Jos sitä

käytetään molemmin puolin voi murtunut avioliitto parantua ehjäksi jälleen. On jo mainittu että rakkaus ja uskollisuus kuuluu yhteen. Jossain mielessä ne ovat riippuvaisia toisistaan. Miksei siis anneta väärin tehneelle mahdollisuutta näyttää rakkautta ja uskollisuutta uudestaan. Avioerossa menee niin valtavan paljon hukkaan kun perhe ja koti hajoaa. ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako”

Voi olla aika kysyä ”Pyhältä Kirjalta tässä asiassa. Siinä Jeesus itse vastaa: *Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.*” *Matt.19:6.*

Jumalan tahto on että avioliittoa ei saa purkaa. Jeesuksen sanoista ilmenee seuraavaa:

- 1. Avioliitto ei ole mikään väliaikainen järjestely, ei myöskään mikään sellainen jota yhteiskunta tai valtio voi määrätä. Se on sellainen järjestely jonka Jumala halusi asettaa.**
- 2. Koska Jumala ei halunnut että avioliitto purkautuu- tulee se solmia sillä kiinteällä päätöksellä, että se on kestävä niin kauan kuin molemmat puoliset elävät.**
- 3. Se, joka kuitenkin eroaa niin hänellä on vastuu jäljellä toisesta osapuolesta, jonka hän otti luvatessaan rakkautta ja uskollisuutta kunnes kuolema erottaa heidät.**
- 4. Jumala ei vaadi meiltä mitään mistä emme suoriudu. Hän on se, joka haluaa sekä voi auttaa meitä ratkomaan vaikeudet jos avioliitossa on epäsopua ja riitaa.**

Kaksi puolisoa voi saada laillisen eron, purkaa kaiken mitä on yhteistä. Mutta se ei ratkaise yhtäkään pulmaa. Se on leikkaus, joka jättää arpia, jotka eivät koskaan parane täysin. Lapset jotka ovat sekaantuneina eron yhteydessä on jatkuva syytös omille vanhemmilleen. Myös eronneet itsekin voivat sielullisesti huonosti, mikä tulee selvemmin näkyville vuodesta toiseen, joita sitten lääkärit ja sielunhoitajat joutuvat hoivaamaan, näitä avioliitossaan haaksirikkoutuneita. Jumala siunaa niitä jotka ovat lujasti päättäneet hänen avullaan voittaa eripuraisuutensa, huolimatta siitä mikä sen on aiheuttanut ja sillä tavoin säilyttää sen järjestyksen jonka Hän on asettanut.

Onko jokainen aito pari Jumalan yhdistämä?

Ei näytä olevan vaikeaa vastata kysymykseen sanalla *Ei*. On olemassa massoittain pareja jotka ovat yhdistyneet omissa olosuhteissa ja jotka lyhyen ajan jälkeen lähtevät erilleen. Ajatelkaapa kaikkia avioliittoja, joissa puoliset tunsivat itsensä pakotetuiksi mennä avioon koska lapsi oli tulossa. Toiset taas on pakotettuja vanhempiensa toimesta avioon, esm. taloudellisista syistä. Jumalan tarkoitus oli aivan toisenlaisen perustan pohjalta avioliiton solmimiseen. Kuka haluaa ottaa vastuun päälleen jokaisessa yksittäisessä tapauksessa ratkaista mikä liitto on Jumalan yhdistämä ja mikä ei ole, minkä liiton voi purkaa ja minkä ei? Mitä voidaan sanoa kaikista yksiavioisista (monogaamia) avioliitoista joita on solminut pakanat, muslimit, hindut, buddhalaiset jne, jotka palvovat muita jumalia eivätkä lähestulkoon tunne Jumalan tahtoa? Avioliitto yhteiselön muodossa on Jumalallinen asetus, ja kaikki jotka sen ovat valinneet - olkoonkin he sitten kristittyjä tai ei uskovaisia, pakanoita tai jäseniä ei kristillisistä uskontokunnista kuuluvat siihen ryhmään, joilla ei ole oikeutta erota Jeesuksen sanan mukaan.

Paluutie takaisin siihen minkä oli menettä

Avioliitossa paljastuu inhimillinen rajoittuneisuutemme. Se paljastaa selvästi, että me voimme pettää niin ettemme aina tiedä joko niin tai näin. Painostavissa tilanteissa voi ilmaantua että me olemme sekä kärsimättömiä, rakkaudettomia, häikäilemättömiä. Ennemmin tai myöhemmin seisomme riisuttuina toistemme edessä, olemme läpinähtyinä. Uskaltaako vanhemmat ja sielunhoitajat valmistella kihlautuneita tai juuri avioituneita tällaiseen tilanteeseen? Onko nuoret saaneet tietää tien ulos pois tällaisesta järkyttävästä kokemuksesta? Ei saa antautua pettymyksille, ei saa vaipua itsesääliin, tai valittaa äidilleen ja isälleen. Pitää yrittää päästä erilleen toisistaan ilma että yhteisesti pyytää Jumalalta voimaa ja apua ei vain voidakseen kantaa toistensa taakkaa vaan myös toistensa heikkouksia? Kuka opettaa nuoria etsimään Jumalan sanaa saadakseen sieltä ohjausta oikealle tielle joka koskee Jumalan tahtoa ja miten eri pulmat sekä vaikeat kysymykset tulee voittaa? Se on yksi seurakunnan tehtävistä valistaa nuoria niin, että avioliitto ei ole mitenkään täydellinen koska osapuolet vai epätäydellisiä. Seurakunnan tulee myös osoittaa, että Jumala on laupias ja hyvä ja voi ratkoa ne asiat, mitä olemme sotkeneet, oikoa sen mitä olemme vääntäneet mutkille. Hän

loi ihmiset niin että he perustaisivat pareja ja eläisivät onnellisina eikä onnettomina.

Jos epäsopu ja väärinkäsitys aiheuttaa avioeron, niin lapset kärsivät eniten. Annan palautteen tässä mitä eräs kymmenvuotias poika huusi hädässään: *”Isä, miksi sanot, että sinä lähdet pois kotoa? Etkö sinä pidä minusta? Ja jos sinä lähdet, minne sinä sitten menet? Mitä sinusta sitten tulee? Minä tiedän, että sinä haluat lähteä pois koska sinä ja äiti aina riitelette keskenänne. Oi, oi, miten se sattuuukaan sydämeeni? Miksi sen pitää olla näin? Ehkä siksi kun minä jään yksin. Minä rakastan sinua, minun isäni. Minä pyydän sinua, älä mene pois. Kun olen yksin huoneessani öisin, niin minä itken ja olen peloissani, että sinä et ole enää kotona kun nousen ylös aamulla. Se on niin ihanaa kulkea sinun ja äidin välissä kun olemme kävelyllä ja te olette siinä kun minä luen läksyjäni. Isä älä lähde! Älä jätä minua. Minä lupaan olla kiltti. Lopeta riitely äidin kanssa. Se on niin hauskaa, niin hauskaa olla kotona yhdessä teidän kanssanne.”*

Lapsen ääni tukahtui hänen kyynelistään, siinä välillä kun halasi isäänsä pitkään ja lujasti. Avioero ei ole mikään ulospääsytie ahdingosta sillä se aiheuttaa vain uusia vaikeuksia, ennen kaikkea jos on lapsia. Nämä menettävät kodin lämmön ja turvallisuuden sekä kärsiä järkytyksestä lopun elämäänsä. Taloudellisia vaikeuksia seuraa usein eron vanavedessä, monissa tapauksissa voi johtaa jopa vararikkoon. Ratkaisu tähän on että molemmat kääntyvät Jumalan puoleen. Hän antaa ajatuksille uuden suunnan ja aloittaa aivan alusta Herran avulla ja hänen voimassaan. Kuinka se tapahtuu:

1. Molemmat osapuolet päättävät ja haluavat löytää toisenlaisen ratkaisun. Kumpaisenkin tulee alistua vakavaan itsetutkisteluun ja kysyä itseltään.
2. Mikä osa minulla on syyhyn koska tämä meni näin? Mitä voin tehdä hyvittääkseni omat virheet ja kääntää onnettomuuden joka uhkaa minua, puolisoani ja lapsiamme? Mitä minun pitää myöntää ja muuttaa niin että minä todellakin haluan estää lopullisen hajoamisen?
3. Yritä muistaa millaista se oli alussa kun olitte onnellisia ja iloisia yhdessä sekä aseta kysymys: Voiko se olla mahdotonta että voisi vielä kokea uudestaan onnellista aikaa sekä iloa yhdessä. Sen jälkeen kun on tällä tavoin tutkinut itseään tulee heidän istua alas ja keskustella

toistensa kanssa niin rentona kuin mahdollista esim. menneistä onnellisista ajoista, kun rakkaus oli nuori eikä heillä ollut ajatustakaan koskaan erota. Heidän pitää myös yhteisesti eritellä syyt epäonnistumiseensa, tunnustaa toisilleen että eivät ole hoitaneet tarpeeksi hyvin rakkauden herkkää tainta vaan hoitaneet” itse minäänsä” ja reagoineet rakkaudettomasti kovilla sanoilla, kun tunsivat että heidän varpailleen on astuttu, tai tylysti torjunut toisen rakkauden ja hellyyden osoitukset.

Kukaan ei ole viaton. Ei kukaan ole täydellinen aviomies tai vaimo. Jos molemmat puoliset oivaltavat että he ovat tehneet väärin monella tapaa ja ottavat toisiaan kädestä ja antavat anteeksi toisilleen. Silloin voidaan katastrofi välttää ei vain eduksi heille puolisoina vaan koko perheelle. Ukkospilvet vetäytyvät pois ja elämän sekä onnen aurinko loistaa jälleen lämmittävin sätein. Erityisesti ensi alussa sovun jälkeen on tärkeää että puoliset kohtelevat toisiaan varovaisesti, niin ettei vasta uusittu hento rakkaudenside jälleen vahingoittuisi tai revittäisi poikki, jos jälleen luisuttaisiin vanhoihin sisään ajettuihin pyöränjälkiin, esim. nuhtelujen tai ajattelemattomien sanojen kautta. Molemmat joutuvat tekemään äärimmäisen työn hoitaakseen juuri löydetyn rakkauden, joka on pohjana rauhalle ja turvallisuudelle koko perheessä. Todellinen kääntymys näin onnellisin tuloksin uhatulle perheelle on mahdollista jos molemmat puoliset kääntyvät Jumalan puoleen, joka on kaiken voiman ja lohdutuksen lähde. Tarvitaan uusi mielenlaatu, joka ei anna aihetta epäsopuun kinaan ja nuhteluihin, sillä Kristus on kaiken keskuksena. Silloin löydetty onni voi tulla kestäväksi. Jatkuu....

Veli Siegmund Gutknecht Kääntänyt veli Olavi Ihala

Puhu Herra, palvelijasi kuulee

Kertomus Samuelista on meille kaikille tuttu. Hän kasvoi Eelin luona tempelissä sen jälkeen, kun hänen äitinsä lupauksensa mukaan oli antanut hänet Herralle kaikiksi elinpäiviksi. 1. Sam. 1:28.

Yhtenä yönä Herra kutsui Samuelia. Tämä meni Eelin luokse ja sanoi: ”Tässä olen, sinä kutsuit minua.” Eeli vastasi: ”En minä kutsunut, mene jälleen maata.” Ja kuuliaisena Samuel meni nukkumaan. Mutta Herra kutsui häntä toisen kerran ja taas hän meni Eelin tykö, ja sai saman vastauksen. En minä kutsunut. Samuel meni taas nukkumaan, mutta Herra

kutsui häntä kolmannen kerran. Samuel ei vielä silloin, hän oli 12 vuotias, tuntenut Herraa, eikä Herran sana ollut vielä ilmestynyt hänelle. 1. Sam. 3:1 luemme, että Herran sana oli harvinainen siihen aikaan, eivätkä näyt olleet tavallista. Nyt kolmannella kerralla Eeli ymmärsi, että Herra kutsui Samuelia ja sanoi: ”Jos sinua vielä kutsutaan, niin sano. ”Puhu Herra, palvelijasi kuulee.” Ja niin tapahtui.

Kun me rukoilemme, otammeko me aikaa kuunnella, mitä Herra meille sanoo? Tavallisesti lopetamme rukouksemme, olivatko ne lyhyet tai pitkät, emmekä anna Herralle aikaa vastata. Ehkä Hän heti antaisi vastauksen meille, jos vain meillä olisi aikaa kuunnella. Milloin Herra rukouksiimme vastaa, sitä emme voi säntää, mutta Hän on luvannut vastata, jos rukouksemme täyttävät ne ehdot, jotka Hän sanassaan on meille antanut.

Ennen kaikkea meidän täytyy uskoa. Uskon rukous ei tunne mitään epäilyä, että Herra ei kuulisi rukoustamme. ”Sentähden minä sanon teille, kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva. Mark.11:24

Rukouksemme täytyy myös tapahtua Jeesuksen nimessä. ”Mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että kirkastettaisiin Pojassa.” Joh.14:13

Pyyntömme täyttymyksien kautta Jumalaa kirkastetaan ja ylistetään. Herra odottaa myös meiltä, että tekisimme Hänen tahtonsa mukaisia tekoja, jotta Hän voisi täyttää pyyntömme. ”Ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista.” 1. Joh. 3:22

Ja kaikissa pyynnöissämme meidän tulee ajatella, onko se, mitä pyydän, Hänen tahtonsa mukaista. Jos olen varma siitä, niin Herra täyttää sen, vaikka sen toteutuminen kauankin kestäisi. Luuk.11:8 luemme: ”minä sanon teille, vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.” (Lue Luuk.11:5-8)

Herra vastaa rukouksiimme, meillä täytyy vain olla aikaa kuunnella. Kiitos lupauksistasi Jumala.

Birgitta-sisko

”Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.”

Matt. 5:8.

”Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.” Matt. 13:15

”Puhdas minä olen, rikoksesta vapaa; olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä.” Job 33:9.

”Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: ”Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan.”” Ps. 91:1, 2.

”Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne; pyhittäkää siis itsenne ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.” 3 Moos. 11:44.

”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;” Hebr. 12:14.

”Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.” Ilm. 22:15.

”Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.” Matt. 5:48.

”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.” Joh. 17:17.

”Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä;” Kol. 1:21, 22.

”Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.” Matt. 5:9.

”Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: ”Sinun Jumalasi on kuningas!” Jes. 52:7.

”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” Joh. 14:27.

Jaana Myllymäki

